

ДЯТЕЛ І ГОРОБЕЦЬ

Один цвірінькав за вікном
Та заглядав через кватирку,
А інший упиравсь хвостом,
Видовбуючи дзьобом дірку.

Нелегко Дятлу діставать
Личинки сонні під корою,
А крихти Горобцю збирають
Здавалося неначе грою.

Вони жили, як хто умів,
Один, лікуючи дерева,
А інший все хапав, що вспів,
І пурхав від котів місцевих.

В народі здавна і завжди
Всі працю Дятла поважають,
А Горобця, як прилетить,
Від себе люди проганяють.

Мораль така: не буде страх
Тебе ніколи діставати,
Як від личинок та комах
Дерева будеш лікувати.

Але хоч крихти ти збирай,

Як не твої, то будуть гнати.
Ти будеш злодій, так і знай,
Недобру славу будеш мати.

Дата написання вірша: 2021-01-08